

Елисавета Багряна
Послушница

Твоят образ ми бе пътеводна звезда,
твоят образ бе в мойта килия.
И напразно се мих със светена вода,
не пропуснах света литургия,
на Кръстовден във кръста господен се врекох
и прочетох три пъти псалтира...
Една нощ власеницата тъмна съблекох
и напуснах сама манастира.

Ти ме взе, както вземаме зрелият нар,
вече сам полетял към земята.
И нима любовта ни не е божи дар,
и сълзите – причастие свято? –
А защо виждам кървава рана от щик,
твоята устни когато целувам?
О, защо ми се мярка Христовия лик,
и разпятие вечно сънувам?

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11691>]